

РЕШЕНИЕ

№ 16119

гр. София, 12.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в
публично заседание на 29.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ваня Стоянова

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разглежда дело номер **3595** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и във вр. с чл. 70, ал. 1 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) и с чл. 84, ал. 2 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на Б. Б. ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] гражданин на Турция, понастоящем принудително настанен в Център от -затворен тип към РПЦ-гр. С. на ДАБ при МС, отдел „ПМЗ-В.“, ПЗТ-Б., чрез адв. Т. А. И. САК, съдебен адрес [населено място], [улица]/Безистен/, ет. 2 против Решение № УП-ОК 4/17.03.2025г. на Интервюиращ орган на ДАБ при МС на РБ, с което последният на основание чл. 70, ал. 1, във връзка с чл. 13, ал. 1, т. 1, 2 и 4 от Закона за убежището и бежанците, отхвърля молбата за предоставяне на международна закрила на Б. Б. като явно неоснователна.

В жалбата се твърди, че обжалваното решение е незаконосъобразно поради допуснати съществени процесуални нарушения и противоречие в материалния закон. Интервюиращият орган на ДАБ при МС не е следвало да разгледа молбата за международна закрила в хипотезата на ускорена процедура, нито да вземе решение за отхвърлянето ѝ. Действително нормата на чл. 70, ал. 1 ЗУБ допуска, че при наличие на основания по чл. 13, ал. 1 ЗУБ в срок до 14 работни дни от регистрацията на чужденеца интервюиращият орган може да приложи ускорена процедура в производство по общия ред, като вземе решение за отхвърляне на подадена молба за международна закрила като явно неоснователна. Счита, че по аргумент за противното и при липса на основанията по чл. 13, ал. 1 ЗУБ, чл. 70, ал. 1 ЗУБ е изцяло неприложим, така че интервюиращият орган не е овластен нито да проведе ускорена процедура в производство по общия ред, нито да вземе решение за отхвърляне на молбата поради явна неоснователност.

Намира, че Б. Б. се е позовал на основания в обхвата на ЗУБ, като е заявил опасения от наказателно преследване и налагане на непропорционално тежко наказание, което е сред основанията за предоставяне на международна закрила по чл. 8 ал. 1 във връзка с чл. 8 ал. 5 от ЗУБ.

Счита, че Б. Б. се е позовал на основания в обхвата на ЗУБ, като е заявил опасения от наказателно преследване и налагане на непропорционално тежко наказание, което е сред основанията за предоставяне на международна закрила по чл. 8. ал. 1 във вр. с чл 8, ал. 5, ЗУБ. Счита още, че произнасянето на интервюиращия орган на ДАБ при МС по молбата за международна закрила на Б. Баръш не отговаря на изискванията на чл 35 от АПК, чл.75, ал 2, изр.1 ЗУБ и чл.10, ал 3. б.“а” и чл.31, ал.9. изр.3 от Директива 2013/32/ПС, чл.4, ал 3 от Директива 2011/95/ЕС за индивидуално и обективно, точно и пълно разглеждане на всички относими факти и обстоятелства свързани с личното положение на кандидата за международна закрила и държавата му по произход. Така например всички съображения в оспореното Решение УП-4/17.03 2025г относно предпоставките за хуманитарен статут са максимално общи, бланкетни, стандартизирани, в нарушение на изискването по чл.75, ал 2, б“а” ЗУБ и чл.10, ал.3, б.“а” от Директива 2013/32/ЕС за индивидуално разглеждане па молбата за международна закрила във всичките ѝ част и във връзка с всички относими факти, свързани с личното положение на кандидата.

Иска се отмяна на обжалваното решение и връщане на преписката за ново произнасяне по молбата за международна закрила.

Оспорващият Б. Б., в присъствие на преводач заявява, че желае да бъде изведен от този затворен център. Иска да му бъде предоставен статут и закрила.

Ответната страна, чрез юрисконсулт П. счита, че решението е правилно и законосъобразно, а жалбата е неоснователна. Чужденецът мотивира своята молба за международна закрила с проблеми от личен характер, които подробно е изложил в проведеното интервю. Намира, че мотивацията на жалбоподателя за предоставяне на международна закрила се състои в това, че същият е обвинен в държавата си по произход за разпространение на наркотични вещества, също така самият той е употребявал такива. И тъй като това не е основание за предоставяне на международна закрила, съгласно чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, интервюиращия орган правилно е преценил това. Моли да бъде постановено решение, с което да бъде отхвърлена жалбата като неоснователна, решението на интервюиращия орган намира за правилно и законосъобразно издадено.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано по молба за предоставяне на международна закрила, вх. № ПМЗ-ОК-679 от 26.02.2025 г. на РПЦ - С., отдел „ПМЗ - кв. О. купел” от Б. Б., от мъжки пол, роден на 07.01.2002 г. в [населено място], Турция, гражданин на Турция, етническа принадлежност: кюрд, вероизповедание: мюсюлманин, семейно положение: неженен, ЛНЧ [ЕГН]. Личните му данни са установени въз основа на представена шофьорска книжка, издадена от Турция.

На 10.03.2025 г. с чуждия гражданин е проведено интервю с рег. № УП23905, по време на което той заявява, че е напуснал нелегално държавата си по произход месец и половина по-рано, когато е влязъл в Република България, не по законоустановения ред. Задържан е от българските власти при опит да премине държавната граница на България при К.. Декларира, че това е първата му молба за международна закрила и че не е подавал друга такава в друга държава.

Чуждият гражданин мотивира молбата си за международна закрила с проблеми от личен характер в държавата му на произход, свързани с употреба на наркотични вещества. В проведеното

интервю Б. Б. заявява, че в Турция е живял в [населено място] до шестгодишна възраст, след което се е преместил със семейството си в [населено място], където и към момента се намират неговите родители, братята и сестрите му. Съобщава, че в Германия има чичо, който има разрешение за пребиваване. Чужденецът заявява, че е учил само до 5 клас и е бил слаб ученик. Твърди, че е работил в шивашка фабрика. Посочва, че от 3-4 години употребява наркотици като смесва марихуана с кокаин. Пояснява, че от 2024 г. има обвинение срещу него за разпространение на наркотици, образувано е дело, което още не е приключило. Изтъква, че делото е образувано, тъй като той е кюрд. Потвърждава, че той самия употребява наркотици, но не ги разпространява. Допълва, че е заплашен от присъда за 15 години затвор и затова е напуснал страната си и е потърсил закрила в България и по тази причина не желае да се връща в Турция. Съставена е Евродак дактилоскопна карта BR333C250226005.

Чуждият гражданин заявява, че не е бил преследван на основание раса, религия, националност, въпреки че обвързва воденото срещу него дело с принадлежността си към кюрдския етнос. Твърди, че не е имал проблеми с официалните власти в държавата си на произход. Кандидатът изрично заявява, че не е бил политически ангажиран и не е бил член на въоръжена групировка.

След извършена преценка на всички относими факти, свързани с личното положение на Б. Б. и със страната му на произход, адм. орган е извел извод за явна неоснователност на подадената молба за международна закрила. Чужденецът не обосновава наличието на риск за неговия живот или свобода в държавата му по произход по смисъла на закона. Същевременно мотивите, които кандидатът изтъква за исканата международна закрила, а именно: желанието му да остане да живее в България, за да не излежава евентуална присъда за притежание и разпространение на наркотици, адм. орган е приел като неотнесими към производството по ЗУБ обстоятелства. Заявеното от чужденеца във връзка с образувано дело за наркотици не се приема за достоверно, тъй като изложените факти са противоречиви и лишени от логическа връзка. От една страна чужденецът твърди, че е осъден несправедливо за използване на наркотици, а след това обяснява, че делото е образувано за разпространение на наркотици и то още не е завършило. Направен е и опит престъпление от общ характер да бъде представено като етническа дискриминация. Адм. орган се позовава на Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец на Службата на ВКБООН: Съгласно §70 от Наръчника самият факт на принадлежност към определена расова група обикновено не е достатъчно съществено основание да се иска статут на бежанец.

Според адм. орган, наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец на Службата на ВКБООН ясно разграничава преследването от наказание за престъпление от общ характер. Съгласно глава II, §56 лица, бягащи от преследване или наказание за престъпление от общ характер обикновено не се считат за бежанци. Бежанецът е жертва или потенциална жертва на несправедливост, а не беглец от правосъдие.

В хода на административното производство не са установени факти, които да обуславят необходимостта от предоставяне на бежански статут на чуждия гражданин. Той не е обосновал наличието на основателни опасения от преследване по изброените в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ причини.

От приетата по делото административна преписка Г. С. Г. е определена за интервюиращ орган със заповед № РД 05-298/13.04.2022г. на председателя на ДАБ. Представена е Справка от 27.12.2024г. от Дирекция „Международна дейност“, ДАБ, за актуалното положение в Турция и от 25.03.2025г.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в преклузивния срок по чл. 84, ал. 2 ЗУБ

и е процесуално допустима.

По същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Обжалваното решение е издадено от компетентен административен орган – Интервюиращ орган на ДАБ при МС, който съгласно чл. 70, ал. 1 от ЗУБ при наличие на основания по чл. 13, ал. 1 в срок до 14 работни дни от регистрацията на чужденеца интервюиращият орган може да приложи ускорено производство, като вземе решение за отхвърляне на молбата като явно неоснователна. Адм. орган е преценил, че са налице предпоставките на чл. 13 ал. 1 т. 1, 2 и 4 от ЗУБ, а именно : се позовава на основания извън предмета на този закон; не посочва никакви причини за основателни опасения от преследване; молбата е явно неправдоподобна, тъй като твърдените от него факти са непоследователни, противоречиви или напълно невероятни. При тези условия молбата на чужденецът за предоставяне на международна закрила се отхвърля като явно неоснователна, когато не са налице условията по чл. 8, ал. 1 и 9, съответно по чл. 9, ал. 1, 6 и 8 от ЗУБ

Административният акт отговаря и на общите изисквания за форма и съдържание по чл.59 от АПК. В решението се сочат както фактически, така и правни основания за издаването му. Обективизираните в решението фактически съображения имат подробна мотивировка, ясни са, кореспондират на приложените правни норми и дават възможност на чужденеца да разбере кои са мотивите, възприети от административния орган, за да постанови решението, с което му отказва предоставяне на исканата международна закрила.

Административният орган е основал отказа си на обстоятелството, че за чуждия гражданин не са налице предпоставки да получи международна закрила, тъй като заявените в проведеното с него интервю проблеми имат личен, семеен и криминален характер. Той не посочва никакви причини за основателни опасения от преследване, а причината за доброволното му напускане на Турция, а именно желанието му да се установи в Европа, да печели пари и да има по-добро бъдеще, се оценява като чисто икономическо съображение и също попада извън обхвата на ЗУБ. Молбата на Б. Б. за предоставяне на международна закрила е явно неоснователна, по смисъла на чл. 13, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗУБ, и като такава правилно е отхвърлена в ускорена процедура.Предвид изложеното, на основание чл. 70, ал. 1, във връзка с чл. 13, ал. 1, т. 1, 2 и 4 от Закона за убежището и бежанците, отхвърля молбата за предоставяне на международна закрила.

В хода на административното производство не са установени факти, които да обуславят необходимостта от предоставяне на бежански статут на чуждия гражданин. Той не е обосновал наличието на основателни опасения от преследване по изброените в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ причини: раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, поради което не са налице субективния и обективния елемент за прилагане на цитираната правна норма. Заявените от чужденеца проблеми с правосъдието, свързани с признатата употреба на наркотици са неотнормосимо обстоятелство, спрямо предметния обхват на ЗУБ. Не се установява спрямо кандидата да е имало тежки посегателства или актове на преследване по смисъла на ЗУБ. Чуждият гражданин не обосновава наличието на риск за неговия живот или свобода в държавата му по произход по смисъла на закона. Правилно адм. орган, след анализ на заявените обстоятелства посочва, че мотивите, обуславящи желанието на кандидата да получи международна закрила, не попадат в предметния обхват на закрила по ЗУБ.

Правилен е извода на интервюиращия орган, че посочените от чужденеца проблеми не могат да се обвържат с някоя от хипотезите на чл. 8 от ЗУБ, а именно - пол, раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, поради което същият се приема за ирелевантен за предоставянето на статут на бежанец. Статут на бежанец се предоставя единствено на лично основание, при наличие на преследване по някоя от хипотезите на чл. 8, ал.

1 от ЗУБ, които условия в конкретния случай не са изпълнени. Съгласно чл. 8, ал. 4 от ЗУБ преследване е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост. Заявените от молителя причини да потърси международна закрила, а именно - недоказани твърдения за образувано дело за притежание и разпространение на наркотици са ирелевантни и недостатъчни обстоятелства. Дискриминационни и други неблагоприятни мерки, водещи до риск от преследване също не се установяват.

С оглед на изложеното дотук, искането на чужденеца в частта му за предоставяне на бежански статут е отхвърлено като явно неоснователно.

За молителя липсват и предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут. Установената фактическа обстановка не дава основание да се приеме, че той е бил принуден да напусне Турция поради реална опасност от смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание. Срещу него не са били предприети такива действия, нито от официалните власти, нито от някоя конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира. От установеното следва извод, че чужденецът не е бил изложен и за него не съществува бъдещ риск от посегателства по чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗУБ. Кандидатът изрично посочва, че не му е оказвано насилие, а събраните по преписката доказателства не свидетелстват за риск от тежки посегателства в бъдеще.

По административната преписка е приложено и решение № РПЗТ-12/26.02.2025 г., с което Б. Б. е настанен в помещение от затворен тип на основание наложена принудителна административна мярка ПАМ - „Връщане до страна на произход - Турция“. Срещу чуждият гражданин е образувано досъдебно производство поради факта, че е задържан при опит да премине държавната граница на Република България, представяйки за проверка преотстъпена българска лична карта.

Видно от приложената по административното производство справка вх. № МД-02- 158/27.12.2024 г. на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ-МС, според Решение № 247 от 03.04.2024 г. за приемане на Списък на сигурни страни на произход и на Списък на трети сигурни страни по отношение на търсещите закрила Република Турция е сигурна страна.

С оглед на актуалната справка не се установяват и разширенията, дадени в тълкувателно решение от 17.02.2009 г. на Съда на Европейските общности /С./ по тълкуването на чл. 15, б. "в" от директива 2004/83 ЕО, които се преценяват във връзка с прилагане единствено на нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Според това решение, наличието на подобна заплаха по изключение може да се счита за установено, когато степента на характеризиращото въоръжения конфликт безогледно насилие в страната достигне до такова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице поради самият факт на пребиваване там е изложено на реална опасност да претърпи тежки и лични заплахи.

Горесцитираната справка потвърждава общоизвестния факт, че в Турция не е налице въоръжен конфликт по смисъла, заложен в международното право. Искането му за предоставяне на хуманитарен статут също се преценява като явно неоснователно.

С оглед на изложеното дотук и констатираната липса на личен елемент за търсената международна закрила се приема, че за молителя не са налице предпоставките по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. За Б. Б. не съществува реална опасност от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1 - 3 от ЗУБ. Същевременно за кандидата се установяват положителните предпоставки, и липсват данни за отрицателни предпоставки по чл. 9, ал. 4 и 5 от ЗУБ. Искането му и в частта за предоставяне на хуманитарен статут е неоснователно.

В заключение, оспореното решение е издадено в ускорено производство по реда на Глава VI,

Раздел II. Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗУБ, производство за предоставяне на международна закрила се образува с регистрирането на чужденеца по подадена от него молба за международна закрила. В случая чужденецът е регистриран на 26.02.2025г., а оспореният акт е издаден на 17.03.2025 г. Ето защо съдът намира, че актът е издаден при спазване на срока по чл. 70, ал. 1 от ЗУБ за произнасяне в ускорено производство.

В хода на производството пред решаващия орган, с чужденеца е проведено интервю, което е отразено в нарочен протокол, прочетен на интервюирания в присъствието на преводач на разбираем за него език.

Не се установява и нарушение на чл. 58, ал. 10 от ЗУБ. В случая е изискано писмено становище от ДАНС по молбата на жалбоподателя за предоставяне на международна закрила. Следва да се отбележи, че липсата на подобно становище не обосновава незаконосъобразност на оспореното решение, доколкото то е постановено по реда на чл. 70, ал. 1 от ЗУБ - в ускорено производство, а в този случай съгласно разпоредбата на чл. 58, ал. 10 изр. 2 от ЗУБ такова становище не се изисква.

Ако може да се обобщи, в настоящия случай, видно от протокола от проведеното с оспорващия интервю по реда на чл. 63а от ЗУБ, същият е заявил като причини за напускане на държавата по произход такива, които са ирелевантни по отношение на изброените в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ основания. Същият заявява, че напуснал Турция, за да се установи в България, тъй като употребявал наркотици, страхува се да не бъде осъден, тъй като е кюрд и заявява, че е обвинен, че разпространява наркотици. Оспорващият сочи още, че не е бил арестуван, преследван, не е обект на репресии или насилие, че не е имал опасения за физическата си сигурност от страна на властите по повод етническата си принадлежност и евентуална политическа ангажираност, нито проблеми във връзка с религиозната си принадлежност. Тоест същият не изтъква, нито обосновава осъществено спрямо него преследване по смисъла на чл. 8, ал. 4 и ал. 5 от ЗУБ, нито посочва да има риск от бъдещо такова. В този смисъл административният орган е извършил единствено възможната преценка, изследвайки данните от бежанската история на жалбоподателя, и достигайки до обоснован извод относно липсата на предпоставките за предоставяне на чужденеца на статут на бежанец. Правилно е отчетено, че причините, поради които същият е напуснал държавата си по произход, не попадат в приложното поле на чл. 8 от ЗУБ, респективно на чужденеца не може да бъде предоставен статут на бежанец. Чужденецът не навежда твърдения за наличие на опасения от конкретни репресии, предприети спрямо него или членове на семейството му по причините, визирани в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. В тази връзка, от материалите по преписката не може да се направи извод за осъществено спрямо чужденеца преследване по смисъла на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ, изразило се в действия измежду посочените в ал. 5 на същата норма, поради което не са налице субективният и обективният елемент на предвиденото в цитираната разпоредба понятие „основателни опасения от преследване“. При това положение правилен е изводът, който прави ответникът, че оспорващият напуска държавата си на произход, мотивиран единствено от съображения, които не са релевантни за настоящото производство. В този смисъл, административният орган е извършил единствената възможна преценка, изследвайки данните от бежанската история на жалбоподателя и достигайки до обоснован извод относно липсата на предпоставките за предоставяне на чужденеца на статут на бежанец. Съдът намира за правилна и обоснована и преценката на Интервюиращия орган за неоснователност на молбата за предоставяне на хуманитарен статут на основанията, посочени в чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2. Съгласно чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от

тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция; 2. изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание; 3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Предвид гореизложеното, съдът намира, че оспорения акт следва да бъде потвърден, а подадената против него жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172 ал.2 от АПК, Първо отделение, 4 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. Б. ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] гражданин на Турция, понастоящем принудително настанен в Център от затворен тип към РПЦ-гр. С. на ДАБ при МС, отдел „ПМЗ-В.“, ПЗТ-Б., чрез адв. Т. А. И. САК, съдебен адрес [населено място], [улица]/Безистен/, ет. 2 против Решение № УП-ОК 4/17.03.2025г. на Интервюиращ орган на ДАБ при МС на РБ.

Решението е окончателно .

СЪДИЯ